

Hasandede Peribacaları

– vuslati · 23 Ocak 2012

Hasandede Peribacaları

Hep yazayım yazayım derken ertelendi sürekli. Türkiye'de birçok insanın bilmediği, belki birçok hemşerimizin de haberdar olmadığı peribacalarından bahsetmek istiyorum.

İnternette resimlerini görünce şaşırmadım değil doğrusu. Kapadokya bölgesindeki peribacalarını görüp de burnumuzun dibindeki, defalarca çok yakınından geçtiğimiz halde, bölgemize has böyle bir doğa harikasını görmemeyi bir eksiklik olarak görüyorum.

Peribacalarını yerinde görüp, fotoğraflarını çekmek için son güz mevsiminde bir hafta sonu evdeşimle beraber Hasandede'ye gittik. Tanıdık birine peribacalarının nerede olduğunu sorduğumda aldığım cevap "Belediyede resimleri var hocam, oradan bakabilirsin" oldu. Yerinde görmeliyim deyince yol tarifini yaptı. Yaklaşık iki kilometre mesafedeydi. Kasabadan çıkarken birisine daha sordum. Arabayla gidemeyeceğimi, yolun çamurlu olduğunu söyledi. Buraya kadar gelmişken görmeliyim dedim. Yürüyeceğim yol topu topu bin beş yüz metre kadardı. Beş altı yüz metre kadar ilerde çevresi yeni ağaçlandırılmış sulama amaçlı yapılmış bir göletle karşılaştık. Girişte o an boş olan bir kulübe, kulübenin önünde bir gönder. Gönderde can sevdamız bayrağımız, nazlı nazlı dalgalanıyor.

Dağ başındaki bu bayrak beni aldı götürdü ta Diyarbakır'a. Yıl bin dokuz yüz yetmiş dokuz, ilk görev yerim Bismil Seki köyü. Devlet yeni bir okul yapmış, ama vatan toprağı bildiğimiz Diyarbakır'da ne hikmetse okulun önüne bir gönder dikmemiş diktirmemiş. (Sebebi bizce malum) Bayrak merasimlerinde, bayrağımızı dalgalandıracak gönderin olmamasından dolayı dışarıda da bir zarar görmemesi için içerden pencereye astığımızı hatırladım. Hasandede'deki bayrak özgürdü ama Diyarbakır'daki bayrağımız öksüzdü, ancak sınıfın penceresine asabildiğimiz için de bırak özgürce dalgalanmayı, gün yüzü göremeyecek kadar esirdi. O okulda daha önce pencereye de asılmadığını, hatta öğrenci andının söylenmediğini biliyorum. Çünkü öğrencilerin içinde andımızı bilen bir öğrenci bile yoktu. Üç ay boyunca ben söyledim öğrenciler tekrar ettiler. Şimdiki durumdan bahsetmeme gerek yok.

Arabamızı bırakıp yaya olarak, belediye tarafından açılmış cılga yoldan yürümeye başladık. Tatlı bir rampa, dönemeçlerde soluklanan rüzgârı göğüsleyerek peribacalarının bulunduğu Kızılkayalar'a vardık. Aman yarabbi! Ne muhteşem bir doğa harikası. Güneye bakan avuç içi gibi bir yamada irili ufaklı çok sayıda peribacaları. Şekil olarak Kapadokya bölgesi peribacalarından farklı olmamakla beraber daha küçük yapıdalar. Öğle tahmin ediyorum ki oluşumları da Kapadokya'dakilere göre daha geç zaman. Bölgenin toprak yapısı renk hariç Kapadokya peribacalarının bulunduğu bölgelerle benzerlik gösteriyor. Üşüdüğümüzü unutup değişik cephelerden üç beş fotoğraf çekip döndük.

Bölgemize has bu yörenin mutlaka tanıtımı yapılmalı. Hasandede zaten tarihi camisi ve Hasandede türbesiyle çokça ziyaret edilen bir beldemiz. Bu ziyaret alanına Kızılkayaların da eklenmesi zaten fakir olan ilimiz turizmi açısından yararlı olacaktır. İlimizde de tabiat varlıklarını koruma ile ilgili bir komisyon olmalı mutlaka; ilgililer tarafından buranın incelenmeli ve hangi jeolojik dönemlere ait olduğu tespit edilmeli. Hatta üniversitemiz devreye sokulmalı. Öncelikli olarak kış mevsiminde bile taşıtların ulaşabileceği bir yol yapılmalı. Kapadokya'ya gezi düzenleyen okullarımız zaten yollarının üzerinde olan Hasandede peribacalarını da görmeli, hatta okullarımız buraya has geziler düzenleyebilmeli, milli eğitim müdürlüğümüz tarafından tavsiye ve teşvik edilebilmeli. Belde belediyesi basın yayın organlarında tanıtımını yaptırmalı. Kısacası ilimizin tanıtımı ve turizmi açısından kime ne sorumluluk düşüyorsa gereğini yapmalı ki kazanan biz olalım. Hasandede peribacalarını herkesin, özellikle her Kırıkkalelinin görmesini tavsiye ederim.

Osman Öcal